How are you affirmed? # 1
Mikä vahvistaa sinua? Osa 1

Hei kaikki,

minun äitini rakasti Herraa, ja hän oli yksi ensimmäisiä kirkkonsa jäsenistä, joka syntyi uudesti ja täyttyi Pyhällä Hengellä 70-luvun alun karismaattisen uudistuksen aikana. Mutta merkitsipä hänelle karismaattinen liikehdintä ja vapaus Hengessä kuinka paljon hyvänsä, villit hevosetkaan eivät olisi voineet raahata häntä pois St. Andrewsin episkopaalisen kirkon jäsenyydestä Kokomossa, Indianassa.

Hän rakasti liturgiaan kuuluvaa messun toimittajien kulkuetta. Hän rakasti kirkon puuleikkauksia, värillisiä lasi-ikkunoita, liturgiaa ja sunnuntaiaamun palveluksen rutiinia. Hän rakasti vanhoja virsiä. Kaikki nuo asiat vahvistivat häntä ihmisenä ja vahvistivat hänen uskoaan.

Määritelmä: vahvistaa (engl. ”affirm”)

Sana ”vahvistaa” tarkoittaa ”todeta jotakin todeksi” tai ”julkisesti osoittaa tukensa mielipiteelle tai idealle”. Sitä voidaan käyttää myös juridisessa mielessä, jolloin ylempi oikeusaste vahvistaa alemman oikeusasteen päätöksen oikeaksi. Meidän asiayhteydessämme se tarkoittaa sitä, että hengelliset asiat, joita teet, vahvistavat sinua ja vahvistavat, että se, mitä uskot, on totta, minkä seurauksena tulemme yksilöinä vahvistetuiksi.

Minun kysymykseni on: Kuinka sinä, yksilönä ja kristittynä, tulet vahvistetuksi? Kuinka tulet vahvistetuksi, mitä tulee seurakuntaan ja Kristuksen ruumiiseen?

Tuletko sinä vahvistetuksi katsomomallisesta seurakunnasta ja kaikista aisteihin liittyvistä hienouksista? Onko kahvila seurakunnan aulassa osa sitä? Vai onko kyse matosta, puuleikkauksista, äänijärjestelmästä? Vai onko se, mikä sinua vahvistaa, kenties ihmiset siinä rakennuksessa? Jos sinun seurakuntasi ”palvonta” muistuttaa rock-konserttia, jos kokousavustajat ojentavat sinulle korvatulppia astuessasi sisään, jos palvonta esitellään laserin ja muiden valojen, savun ja esiintymispainotteisen bändin ohella, vahvistaako se sinua uskossasi ja vakuuttaako se sinulle, että se, mitä uskot, on totta? Vai laulaako sinun seurakuntasi perinteisiä virsiä ja ovatko ne osaltaan vahvistamassa sinua kristittynä?

Tuletko sinä vahvistetuksi solu- tai pienryhmästä katsomomallisen seurakunnan sisällä? Onko se, mikä sinua vahvistaa, miesten ryhmä, naisten ryhmä tai esirukousryhmä? Vahvistaako sinua se, että tiedät lastesi nauttivan hyvästä nuorten ryhmästä tai pyhäkoulusta tai lastenhoidosta?

Älä ymmärrä väärin; tässä ei ole kyse siitä, miksi sinä käyt siinä seurakunnassa tai miksi sinä et käy seurakunnassa. Tässä on kyse siitä, mikä sinun hengellisessä elämässäsi vahvistaa sinua kristittynä. Mikä vahvistaa kaiken, mitä sinä uskot? Onko se jokin, tai joku/jotkut?

Jotkut kristityt...
Kun tapaamme jonkun meille uuden ihmisen, yksi ensimmäisistä kysymyksistä, joka kysytään, on: ”No, mitäs sinä teet elääksesi?” Tämä johtuu siitä, että kun kuulemme, mitä joku tekee työkseen, muodostamme välittömästi mielipiteen tuosta henkilöstä. Tuo mielipide perustuu aikaisempiin käsityksiimme ihmisistä, jotka työskentelevät tuolla alalla.

Jos sinulla on kokemusta epärehellisestä lakimiehestä menneisyydessäsi ja uusi tuttavuus kertoo sinulle olevansa lakimies, ajattelet joko niin, että hän saattaa olla korruptoitunut tai ainakin epäilet häntä, kunnes hän osoittautuu toisenlaiseksi. Yksi nopein tapa saada keskustelu päättymään on, kun kerron ihmisille olevani palvelutyössä. He joko juoksevat piiloon siinä pelossa, että saattaisin yrittää käännyttää heidät tai he mitätöivät inhonsa kertomalla, että joku, jonka he kerran tunsivat kauan aikaa sitten, oli mukava maalaissaarnaaja.

Jos joku tunnustautuu ”messiaaniseksi kristityksi”, eikö se välittömästi muodostakin mielikuvan mielessäsi? Mutta häntä se vahvistaa (ainakin sillä hetkellä). Perehtymällä juutalaisiin juuriinsa hän löytää varsin usein vahvistusta uskollensa ja itselleen.

Jos taas joku tunnustautuu, sanotaanko vaikka Bethel- seurakunnan jäseneksi Reddingistä, Kaliforniasta, eikö se luokin mielikuvan? Tai IHOPin jäseneksi Kansas Citystä, tai Brownsvillen tai TACFin, niille meistä, jotka olemme olleet maisemissa jo jonkin aikaa. Miksi ihmiset menevät ”herätyskeskuksiin”? Ne vahvistavat heitä sekä heidän uskossaan että yksilöinä.

Jotkut ovat keskittyneitä palvelustyöhön, jossa kokoonnutaan yhtä tarkoitusta varten: mennään ulos ja ”todistetaan” ventovieraille. He löytävät tarkoituksen ja vahvistusta siitä, että todistavat Herrasta ja että Herra tekee ihmeellisiä asioita. On harvoja niin vahvistavia asioita, kuin kävellä ventovieraan luokse, joka on istumassa kahvilla, ja kysyä heiltä, tarvitsevatko he parantumista mistään, ja katsella, kuinka he parantuvat silmänräpäyksessä.

Toiset kristityt...
Toiset saattavat löytää vahvistuksensa ydinasioiden ulkopuolisista uskomuksista, kuten ”litteästä maapallosta” tai ”sessationalisteista” (jotka uskovat, että kielillä puhuminen ja parantuminen lakkasivat alkuperäisten apostolien kuollessa) tai tiettyyn oppiin keskittymisestä kuten vapautumisesta, sisäisestä parantumisesta tai fyysisestä parantumisesta.

Tutki omaa sydäntäsi ja kirjoituksia löytääksesi tasapainon
Kun Paavali kertoi korinttolaisille, että hän pelkäsi heidän vaihtavan yksinkertaisen uskon Jeesukseen ”toiseen Jeesuksen, toiseen henkeen ja toiseen evankeliumiin”, hän teki niin todeten, että jos he tekisivät niin, se johtuisi siitä, että saatana oli lumonnut heidät - pettänyt heidät - jättämään tasapainoisen, yksinkertaisen uskon Kristukseen ja vaihtamaan sen monimutkaisempaan uskon elämään.

Minkä ikinä huomaatkaan vahvistavan uskoasi ja vahvistavan sinua kristittynä, kuvittele, että se kaikki poistettaisiin sinulta, olisi ulottumattomissasi, hävinnyt, vietäisiin sinulta pois. Muuttuisiko elämäsi Herrassa millään lailla?

Kun Tim ja Tammy Bakker sekä Jimmy Swaggart lankesivat armosta 80-luvun alussa, tuhansittain ihmisiä lähti pois Herran luota todistaen, että heidän uskonsa oli ihmisessä, näin ollen syyllistyen epäjumalanpalvontaan, ja kun ”heidän ihmisensä” lankesi, niin lankesivat hekin.

Jos kaikki meidän kristillisestä elämästämme otettaisiin pois paitsi Isän Ja Jeesuksen Kristuksen tunteminen, jatkaisitko sinä vain vaeltamista heidän kanssaan tulematta muuten mitenkään vaikutetuksi? Me jatkamme tästä ensi viikolla.

Siihen asti, siunauksia,
John Fenn/VS

How are you affirmed? # 2 All the eggs in 1 basket
Mikä vahvistaa sinua? Osa 2 Kaikki munat yhdessä korissa

Hei kaikki,

Kun olin pieni poika, meillä oli naapuri nimeltään rouva McCoy. Hänen maatilansa maat vuokrattiin toisille maanviljelijöille lukuun ottamatta kanoja, joita hän piti, ja hän lähti vain harvoin talosta, koska hän ei pystynyt kävelemään hyvin niin myöhäisessä vaiheessa elämäänsä. Mutta hän rakasti kanojaan. Joten hän antoi meidän ’auttaa’ häntä keräämään munat, kun me vierailimme, ja hän antoi jokaiselle meistä kolmesta tai neljästä oman henkilökohtaisen korin, johon laittaa munat. Hän sanoi: ”En halua teidän laittavan kaikkia munia yhteen koriin.”

Totta kai me kaikki tiedämme, että 4-8- vuotiaat pojat ovat erityisen huolellisia ja helläkätisiä särkyvien asioiden kanssa ja näin ollen ovat täydellisiä munien kerääjiä, LOL. Rouva McCoy oli viisas, kun jakoi riskin osiin usean korin välillä!

Kaikki munat yhdessä korissa?

Olen kysynyt, mikä vahvistaa meitä kristittyinä. Mikä vakuuttaa meidät uskossamme ja yksilöinä Kristuksessa? Tunnetko sinä kristittyjä, jotka laittavat kaikki heidän hengelliset ’kananmunansa’ yhteen koriin? Onko heidän hengellinen elämänsä täysin yhden seurakunnan, opetuksen, henkilön tai palvelutyön korissa? Ovatko he ottaneet uskonsa pois suoraan Jeesuksesta pannakseen uskonsa Häneen jonkin uskon virtauksen kautta?

Oletko nähnyt tuon ’korin’ tulevan otetuksi pois, korruptoituvan tai lankeavan armosta, mikä aiheutti tuolle henkilölle valtavan uskonkriisin? Jos he kokivat uskonkriisin, kun niin tapahtui, se johtuu siitä, että he laittoivat kaikki hengelliset ’kananmunansa’ yhteen koriin.

He sanoivat, että he uskoivat Herraan, mutta tuo uskominen suodattui noiden pastorien ja heidän palvelutöidensä kautta.

He eivät tulleet Herran vahvistamiksi, vaan noiden palvelutöiden. He eivät tunteneet Herraa suoranaisesti, mutta tiesivät Hänestä noiden palvelutöiden kautta. He olivat uskovia, mutta eivät tuntijoita. Heidän uskoansa vahvisti ihminen eikä Herra heidän omassa vaelluksessaan Hänen kanssaan.

Siinä ei ole mitään väärää, että on mukana erilaisissa uskon virtauksissa, mutta ne eivät ole meidän pelastuksemme. Meidän pitäisi tulla vahvistetuiksi Isän itsensä ja Herran itsensä kautta, eikä sen uskon virtauksen kautta, jossa me olemme mukana. Ne voivat tehdä oman osansa vahvistaakseen meitä kristittyinä ja ihmisinä, mutta ne eivät ole meidän hengellinen ytimemme.

Mieti tätä Jeesuksen toteamusta Johanneksen evankeliumista 17:3

”Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” (-33/-38- suomalaisesta käännöksestä)

Tuo toteamus ei mitätöi loppuja kirjoituksista, joissa sanotaan, että jos me uskomme sydämessämme, että Jeesus herätettiin kuolleista ja että Hän on Herra, niin me pelastumme. Se ainoastaan osoittaa syvemmän ikuisen elämän tuntemisen. Todella tuntea Isä on syvää elämää. Kreikaksi sana ’tuntea’ on sana ’ginoskosin’, joka tarkoittaa ’tulla tuntemaan’. Syvä ikuinen elämä on tie, jolla me tulemme tuntemaan Isän ja Hänen Poikansa, jonka Hän lähetti.

Siinä on ero, että uskoo Jeesukseen, ja että tuntee Jeesuksen. Siinä on ero, että uskoo Isä Jumalaan, ja että tuntee Isä Jumalan. Kun me uskomme, me synnymme uudesti ja pelastumme, mutta syvää uskoa on tunteminen.

Kun kukin meistä aluksi syntyi uudesti, me olimme uskovia, emme tuntijoita. Me uskoimme Jeesukseen, rukoilimme rukouksen, tunnustimme uskomme, ’pyysimme Jeesusta sydämeemme’, tai jotain tuollaista. Me uskoimme. Me synnyimme uudesti, jotkut meistä saivat jopa Pyhän Hengen kasteen. Me olimme ja olemme uskovia. Me omaksuimme identiteetiksemme sen, että olemme kristittyjä.

Tie tuntemiseen

Me lähdimme liikkeelle siitä, että löysimme asioita, jotka vahvistivat uskoamme. Palvelutöitä ja seurakuntia, ystäviä ja mediaa, pienoisryhmiä ja erikoispuhujia, mitkä kaikki vahvistivat uskoamme ja vakuuttivat, että se, minkä me uskoimme olevan totta, oli totta. Mutta me emme välittömästi tunteneet Isää tai Herraa. Me uskoimme. Me käytimme lukuisia palvelutöitä ja mediaa auttamaan meitä, että tulisimme tuntemaan Isän ja Herran, mutta monet eivät ole koskaan päässeet uskomista pidemmälle siihen, että oikeasti tuntisivat Isän. Tuntisivat Jeesuksen.

Jopa vuosikausien uskossa olemisen jälkeen he ovat jääneet uskoviksi eivätkä muuttuneet tuntijoiksi, koska he ovat aina etsineet vahvistusta palvelutöistä ja pastoreista, opetuksista ja herätyskeskuksista asettaessaan uskonsa väärin niihin sen sijaan, että olisivat mieluummin käyttäneet aikaa ja nähneet vaivaa siihen, että tuntisivat Isän.

C.S. Lewis havainnoi: ”Kristus itse on Jumalan Sana, eikä Raamattu. Raamattu, kun sitä luetaan oikeassa hengessä ja hyvien opettajien ohjauksessa, johdattaa meidät Hänen luokseen.”

Onko uskosi kirjoitetussa Sanassa vai itse persoonassa, joka ON Sana? Onko uskosi ainoastaan luvuissa ja jakeissa vai Hänessä, josta nuo jakeet virtasivat? Kun sinä ’seisot’ Sanan päällä, seisotko luvun ja jakeen varassa vai Sanan Persoonan varassa? Onko kaikki uskosi Jeesuksen ’korissa’ vai Jeesuksen korissa ja monissa siihen liitetyissä pikkukoreissa?

Me jatkamme tästä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

How are you affirmed? # 3 Aye, there's the rub.
Mikä vahvistaa sinua? Osa 3 Kas siinä vastus

Hei kaikki,

Eräänä päivänä luin uutista johtajasta, joka jättäytyi syrjään suuren kansainvälisen yhtiön johtamisesta ’henkilökohtaisen kriisin’ vuoksi. Myöhemmissä jutuissa johtaja kertoi haastattelijalle, että hän oli tullut siihen pisteeseen elämässään, että hän tajusi, että häntä ajoi eteenpäin liike-elämässä yksi ydinsyy: siitä saakka, kun hän oli 12-vuotias, hän oli yrittänyt miellyttää isäänsä jahdaten jotakin, jota ei koskaan voinut saavuttaa. Kun hän tajusi sen, kaikenkattava motivaatio menestyä katosi, ja hän lopetti.

Monet kristityt ja pastorit ovat kuin tuo johtaja yrittäen olla henkilökohtaisesti vahvistettuja, rakastettuja, hyväksyttyjä siinä rakenteessa ja sen rakenteen kautta, jota kutsutaan ’seurakunnaksi’. He jahtaavat sitä, minkä uskovat olevan Jumalasta tai mitä uskovat Jumalan haluavan sen sijaan, että mieluummin oikeasti tuntisivat Hänet. Meidän kuuluu seurata Hänen ääntään ja vastata siihen eikä sokeasti jahdata sitä, minkä me luulemme olevan Hänestä, ja toivoa, että Hän on mielissään.

Joistakin kristityistä ei koskaan tule ’tuntijoita’. He tulevat vahvistetuiksi pysyttelemällä kiireisinä sen sijaan, että mieluummin tuntisivat (Hänet). Heitä vahvistaa jahtaaminen eikä Isän ja Herran tuntemisen saavuttaminen. He rinnastavat ja pitävät samanarvoisena kiireisyyttä ja vanhurskautta. Tunteet ovat korvanneet voitelun, niin että monet kristityt eivät kykene erottamaan Pyhää Henkeä hengessään. He ovat uskossaan jahtaajia, eivät tuntijoita.

”Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” Joh.17:3

Kas siinä vastus, kuten sanotaan

Meidän tulisi siirtyä uskomisesta tuntemiseen, mikä johtaa meidät olemaan Isän itsensä ja Herran itsensä vahvistamia, koska me tunnemme heidät. ’Tuntijat’ tietävät, että he tietävät, että eräänä päivänä Jeesus seisoo heidän vierellään ja sanoo Isälle: ”Minä tunnen heidät ja he tuntevat Minut.”

Hamlet sanoi kuuluisassa ’Ollako vai eikö olla’- yksinpuhelussaan: ”Kuolla, nukkua; niin, nukkua! ja kenties uneksia? Kas siinä vastus.” Tämä ’vastus’ (engl. ’rub’) on viittaus peliin, jota voimme tänä päivänä kutsua nimellä ’nurmikeilailuksi’, missä maan epätasaisuus vaihteli tai häiritsi pallon kulkua. Tuo epätasaisuus tiellä oli tuo ’vastus’. Tänään me pidämme ’vastusta’ ärsykkeenä, mutta (alkuperäisessä) asiayhteydessä se merkitsi pallon kulun vaihtelemista.

Tässä käytössä uskovainen aloittaa tiellä tullakseen tuntijaksi, mutta jokin häiritsee tuolla tiellä, mikä vie heidät hieman uuteen suuntaan. Mutta toiminta on niin hidasta, etteivät he koskaan huomaakaan olevansa menossa toiseen suuntaan, ennen kuin kuilu uskomisen ja tuntemisen välillä on hätkähdyttävän selvä.

Eräänä päivänä vuosien kulumisen jälkeen he heräävät ja tajuavat, että he eivät todella tunne Isää. He eivät todella tunne Herraa Jeesusta. Ja he hämmästelevät, miksi. He ihmettelevät, miten he päätyivät sinne ja ovat kauhuissaan tästä totuudesta.

Isän ja ’Jeesuksen Kristuksen, jonka Isä on lähettänyt’ tunteminen on yksilöllinen hanke, ei ryhmätapahtuma. Siihen ei kuulu edes kirjaa, nauhoitetta, nettisivua, palvelutyötä tai opetusta. Siihen ei kuulu pastoria,

opettajaa, profeettaa tai sinun parasta ystävääsi, joka johti sinut uskomaan Herraan. Se on yksilöllinen hanke, yksilöllinen vaellus. Mikään, mikä vie sinut pois siitä sen sijaan, että se edesauttaisi sitä, on tuo ’vastus’.

Jonkun vahvistamisen hyvät, pahat ja rumat (seikat)

Oli keskiviikkoillan jumalanpalvelus ja noin 1,500 ihmistä osallistui kokoukseen, ja sain (tiedon) sanan Herralta seurakunnan joukossa olevalle naiselle (en tiennyt, kenelle), joka harkitsi itsemurhan tekemistä sinä iltana. Isä oli hyvin yksityiskohtainen, ja kerroin seurakuntaväelle, mitä kuulin Hänen sanovan Pyhän Hengen kautta:

”Äitisi sanoi sinulle, kun olit nuori, että sinä et ole kovin nätti ja että et ole kovin älykäs, minkä vuoksi sinun olisi työskenneltävä kovasti koko elämäsi ajan. Sinä käsitit tuon toteamuksen tarkoittavan, että sinä olit ruma, ja se ryöväsi sinulta toivon. Sinä tulit lannistuneeksi ja vihaiseksi itseäsi kohtaan, vihaten itseäsi. Lannistuminen johti epätoivoon - täyteen toivon puutteeseen. Se johti masennukseen ja ajatuksiin, että satuttaisit itseäsi. Se on johtanut useisiin itsemurhayrityksiin. Isä ja Herra Jeesus haluavat sinun tietävän, että se oli valhe ja että Isällä ON suunnitelma sinun varallesi...” ja niin edelleen, minun toistaessani, mitä kuulin Häneltä sinä iltana.

Seuraavalla viikolla ennen keskiviikko-illan jumalanpalvelusta olin kävelemässä eteisessä ja nainen pysäytti minut ja kertoi minulle, että hän oli se, josta Herra oli puhunut. Hän oli mennyt kokoukseen sinä iltana sanoen: ”Herra, jos Sinulla ei ole sanaa minulle tänä iltana, minä menen kotiin ja tapan itseni lopullisesti.” Hän näytti minulle arvet ranteissaan vuosien viiltelyistä ja itsemurhayrityksistä. Hän sanoi, että sen jälkeen, kun olin rukoillut (annettuani sanan), hänellä ei ollut enää ollut itsemurha-ajatuksia, hän tiesi olevansa Herran rakastama, oikeasti tunsi Hänet ja oli saanut rauhan ensimmäistä kertaa sitten oltuaan nuori. Noin kolme kuukautta myöhemmin näin hänet uudelleen, ja hän voi edelleen hyvin.

Häntä vahvistettiin negatiivisella (tavalla) lapsena. Jokaisella kerralla katsoessaan peiliin hän uskoi sen vahvistavan sen, mitä hänen äitinsä sanoi hänelle. Hän näin ollen uskoi, että hän oli ruma. Jokaisen huonon arvosanan myötä koulussa hän tuli vahvistetuksi siinä, ettei ollut kovin älykäs. Jokaisen juhlan myötä, johon häntä ei kutsuttu, jokaisen kerhon myötä, johon häntä ei pyydetty liittymään, kaiken myötä, mitä hän teki tai ei tehnyt, se kaikki juonitteli yhdessä vahvistamaan sitä, että hän ei ollut nätti eikä älykäs - hänelle vahvistui, että hän oli ruma tyttö, jolla ei ollut mitään tulevaisuutta. Joten miksei hän vain tekisi kaikesta loppua lopullisesti.

Hänen kohdallaan ’Jeesuksen luokse tuleminen’ ja jokainen opetus, jokainen uskon suuntaus, jokainen liikehdintä, jota kutsuttiin Jumalaksi, oli yritys tulla parannetuksi, ja sinä iltana hän muuttui uskovasta tuntijaksi. Tunteminen paransi hänet.

Kun sinä olit nuori, miten sinua vahvistettiin? Oletko samalla tavoin kokenut ’vastuksen’ Jumalan liikehdintöjen jahtaamisesta tai opetuksista tai uskon suuntauksista, mutta et koskaan ole todella tullut parannetuksi noista lapsuuden kivuista? Isän ja Herran tunteminen PARANTAA nuo kivut. Miten tehdä tämä?

Paavali rukoili, että me tuntisimme rakkauden, joka on tuntemisen yläpuolella (suom. Raamatussa ’kaikkea tietoa ylempänä’ -33/-38- käännöksessä), ja minä päätän tämän sarjan aloittamalla tuosta ensi viikolla.

Siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

How are you affirmed #4 Knowing what is beyond knowing
Mikä vahvistaa sinua, osa 4: Sen tunteminen, mikä on ylitse tietämisen

Hei kaikki,

Kristuksen ruumis Efesoksessa alkoi noin tusinasta miehiä Apostolien tekojen luvussa 19, mutta jotkut arvioivat, että kymmenen vuoden sisällä uskovia olisi ollut noin 25,000 kaupungin koko 250,000:n ihmisen väestöstä. Suunnilleen 10% oli tullut uskovaksi Paavalin päivittäisen opetuksen edesauttamana kahden vuoden ajan Tyrannuksen koulussa ja Herran tekemien `erityisten ihmeiden´ edesauttamana. Jumalan liikehdintä oli niin vahvaa, että se vaikutti talouteen saaden epäjumalien valmistajat huomaamaan myyntiensä vähenevän.

Monet uudet uskovat polttivat okkultistiset kirjansa parannuksen tekona, ja Herran tunteminen levisi läpi koko sen Aasiaksi kutsutun osavaltion, joka oli verrattain pieni alue nykypäivän Turkin rannikolla. Efesoksesta lähtien pian kuudella muullakin suurella kaupungilla Aasian osavaltiossa oli vahva uskovien perustus. Ne mainitaan Ilmestyskirjan luvuissa 2 & 3: Smyrna, Pergamos, Tyatira, Sardes, Filadelfia ja Laodikea.

He kaikki kokoontuivat kodeissa seuraten käytäntöjä alkuperäisestä synagogan liikehdinnästä, joka oli kehittynyt kodeissa noin 200-100 eKr., ja jota Jeesuksen opetuslapset sitten jatkoivat helluntain jälkeen. 25.000 ihmistä vuorotteli kotien välillä, vuorottelivat johtajaa/isäntää tai emäntää, pitäen asiat yksinkertaisina Apostolien tekojen luvun 2 jakeen 42 mukaisesti: opetusta, ruokaa, yhteyttä, rukousta.

Mutta kun luet Efesolaiskirjeen, on selvää, että heillä oli ongelmia epäkypsyyden kanssa. Paavali sanoi heille luvussa 4, että varkaiden oli lakattava varastamasta ja hankittava työpaikka, jotta heillä olisi rahaa antaa niille, jotka olivat tarpeessa. Samassa luvussa hän sanoi heille, etteivät he antaisi auringon laskea vihansa ylitse, vaan että he rakastaisivat toisiaan ja osoittaisivat ymmärtämystä toisiaan kohtaan. Luvussa 4 jakeessa 19 hän käskee heidän lopettaa seksuaalisten syntien harjoittamisen, mitä he tekivät, ennen kuin he tulivat uskoviksi, ja hän myös käskee heidän lopettaa kiroamisen ja juoruilemisen.

Tekeminen vastaan tunteminen

He uskoivat Herraan, mutta Paavali käski heidän lopettaa synnin tekeminen luvussa 4 jakeessa 20, koska `te ette ole oppineet tätä Kristukselta´ (tai suom. Raamatussa: näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan). Hän käski heidän `panna pois´ vanha ihminen (jae 22) ja `pukea päälleen´ uusi ihminen jakeessa 24, ja hän antaa useita muita `tehkää näin, älkää noin´- käskyjä. Se, että he olivat uskovia, on selvää. Se, että heillä oli moraalisia ongelmia ja hengellisiä ongelmia, on myös selvää.

Mutta he olivat vahvoja sanan `tekijöitä´ uskossa. Ilmestyskirjan luvussa 2 jakeissa 1-7 Herra kehui heitä heidän `periksiantamattomuudestaan´, kestävyydestään, hyvistä teoistaan, ja siitä että he hylkäsivät pahuuden ja valheopettajat ja pysyivät vahvoina uskossa elämää uhkaavissa olosuhteissa. Mutta Hän sanoi luvussa 2 jakeessa 4, että he olivat jättäneet ensirakkautensa.

Vierailin lähetystyöntekijän luona, joka pyysi minua rukoilemaan joidenkin asioiden puolesta listalla ja kertomaan hänelle, mitä tahansa Isä tai Herra kertoisi minulle. Sanoin hänelle, että hänen tarvitsi rukoilla, ei minun. Hänen vastauksensa oli: `Olen liian kiireinen palvelutyön tekemisessä rukoillakseni. ´

Sellainen oli seurakunta Efesoksessa - täynnä `tekemistä´, mutta vailla `tuntemista´. He olivat jättäneet ensirakkautensa - Jeesuksen tuntemisen.

Ilmeisesti he olivat niin kiireisiä tekemään asioita, että he olivat jättäneet `tuntemisen´

Paavali ei käskenyt heitä nuhtelemaan paholaista eikä ajamaan ulos henkivaltoja, jotka olivat peräisin heidän aikaisemmasta elämästään okkultismin ja epäjumalanpalvonnan parissa. Hän ei syyttänyt heidän ongelmistaan demonisia henkiä, jotka olisivat tulleet heidän elämäänsä sukupolvien kautta. Itse asiassa hän syytti yksinomaan heitä ja pani yksinomaan heidät vastuuseen niistä - te olitte syntisiä menneisyydessänne, nyt olette uusia luomuksia Kristuksessa - käyttäytykää sen mukaisesti!

MUTTA...hän oikeastaan edelsi käskyjään `tehdä näin ja olla tekemättä noin´ rukouksella, että he tuntisivat rakkauden, joka on yli ymmärryksen (engl. tietämisen). Juuri tuosta tuntemisesta käsin me elämme elämämme Herrassa ja Herralle. Juuri tuossa tuntemisessa me teemme `hyviä tekoja´ ja tuo tunteminen saa aikaan sen, että tämän maailman houkutukset haihtuvat tyhjiin.

”Sen tähden minä notkistan polveni Isän edessä,...että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta, ja Kristuksen asua uskon kautta

teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä, että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.” Ef. 3:14-19 (-33/-38- käännös)

(Englannista suomennettuna hieman erilainen:
”Notkistan polveni Herramme Jeesuksen Kristuksen Isän edessä...että hän kirkkautensa rikkauden mukaisesti vahvistaisi teitä väkevyydellä Henkensä kautta sisällisessä ihmisessänne, niin että Kristus voisi asua sydämissänne uskon kautta, ja että te saisitte kiinni siitä (käsittäisitte sen), mikä on tietämisen yläpuolella, ollen juurtuneita ja perustuneita ehdottomaan rakkauteen, tuntien Kristuksen rakkauden pituuden ja syvyyden ja korkeuden ja leveyden, niin että te täytytte Isä Jumalan täyteydestä.”)

Sen tunteminen, mikä on ylitse tietämisen

Useimmat rukoukset ovat jotakin sellaista varten, joka voidaan välittömästi tietää ja nähdä. Mutta Paavali rukoili tässä, että he käsittäisivät sen, mikä on tietämisen yläpuolella.

Kreikankielen sana tässä, joka on käännetty `käsittää´, on `katalabesthai´. Se tarkoittaa ottaa, tarttua/siepata/kaapata/ottaa kiinni/vallata/ymmärtää/käsittää/pureutua/käyttää hyväkseen/hyödyntää (englanninkielisen Raamatun verbi ´seize´ on paljon puhuva, suomentajan huomautus). Mutta sana, jota käytetään kohdassa `ylitse tuntemisen/tuntemisen yläpuolella´, on `gnoseos´, mikä tarkoittaa `pään tietoa´ tai järkeilyä. Se, mitä Paavali rukoili, oli että `te voisitte saada kiinni siitä ja vastaanottaa sen, mikä on ylitse omalla järjellään tietämisen´- tuntea Kristuksen rakkauden.

Paavali tekee selväksi, että sen tunteminen, mikä on ylitse pään tiedon, on hänen rukouksensa heidän puolestaan - se on hyvin samantapainen kuin hänen rukouksensa luvussa 1 jakeissa 17-19, että heille annettaisiin viisauden ja ilmestyksen Henki Hänen tuntemisessaan, jotta heidän ymmärryksensä silmät aukenisivat.

Se kaikki pyörii henkilökohtaisen ilmestyksen ympärillä, joka tulee Hänen tuntemisensa kautta. Paavali ei koskaan rohkaise missään kirjoituksissaan opetuslapsia tulemaan osallisiksi tai sekaantumaan mihinkään uskon `suuntaukseen´.

Hän painottaa Isän tuntemista, Herran tuntemista, sen tuntemista ja näkemistä sisimmässämme, mikä on ylitse tietämisen - se on uskon ydin: ”Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” (Joh. 17:3)

SE on uskomme ydin. Se on päämäärämme - kuten Paavali sanoi filippiläisille: tuntea Hänet ja Hänen ylösnousemuksensa voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden. SE on se ydin. Kaikki muu on höttöä. Tunne Hänet!

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,
John Fenn/ VS